

političnim sleparjem, goljufom in častihlepnežem na lim, potem smo nezreli deca, ki res rabi varušvo drugih in prav je, če nas bičajo ter ravnaajo z nami po svoji mili in dragi volji!

Dobro pomislite.

Ako hočete biti sami svoji gospodarji, ako nočete, da bi delali kakor črna živina, pa bi ničesar nazadnje od tega ne imeli, potem imate samo eno pametno pot, ki je dosegljiva, dobra in poštena ter vam zajamči gospodarsko življenje in svobodo, to pa je pot Slovenske ljudske stranke, odnosno Kmetijske zveze. Spomnite se na vse, kar se je v davčnem oziru, v vojaškem oziru, v centralistični korupciji ali brezmejni zlorabi državne uprave zgodilo posebej po krivdi samostojnih in demokratskih poslancev zadnje dve leti in upravičeno je vprašanje, ali zamorejo svinje v vrtu slabše gospodariti, kakor so gospodarili ti ljudje? Sedaj v marcu pri volitvah boste sami podpisali in sami izrekli sodbo, ali ste s takšnim gospodarstvom in takšno ureditvijo države zadovoljni ali ne, ter hočete drugačno! Kar boste izbrali, to boste imeli.

Leđ se udara!

Gotovo ste že sami videli, kako se včasih vpogiba in vdere pod nepredvidnežem leđ, da ta izgine za vedno v vodi, ali pa se vsaj pošteno shladi. Tako se udara sedaj leđ pod nami Slovenci. Sedaj smo se dve leti pošteno skopali in shladili v mrzli vodi, pošteno smo plačali svojo nepredvidnost in nepremišljenost. Ali namesto da se sedaj lepo posušimo in zgrejemo ter rešimo neprilik in težav, pa že poslušamo stare zapečljive in seveda še bolj nove, ki nas vabijo nazaj na slab leđ in s tem v nesrečo. Celo o oslu pravijo, da gre samo enkrat na leđ! Bo slovenski volilec slabši kakor osel in bo šel dvakrat ali večkrat, da telebne in še utone?! Slabši kakor osel so, ki še verujejo raznim Kukovcem, Novačanom, Mermoljcem in njihovim plačanim agentom in časopisom. Upajmo, da ne svarimo zopet zastoj.

Druga važna naloga

v naši slovenski javnosti je velik katoliški shod, ki ga nameravamo imeti letos v avgustu v Ljubljani. Ta shod naj bi bil zaključek dosedanjih krajevnih katol. shodov in obenem največja in najodločnejša manifestacija moči in volje krščanske, katoliške Slovenije.

V državi nam zapostavljajo katolike in dajejo prednost pravoslavju. Brezverci, framasoni izpodkopljujejo v naši državi temelje krščanske družine, krščanske vzgoje. Ni ga potrebnega poštenja in ne reda v človeški družbi, ker ni več pravega krščanstva v srcih tistih, ki odločujejo in gospodarijo. Prepojiti vse naše zasebno in javno življenje s pravim krščanskim duhom, napraviti si račun o preteklem in proračun za bodoče o vsem našem gospodarskem, političnem, kulturnem in vzgojnem delu, o mnogovrstnih naših organizacijah, ki vse končno služijo enemu najvišjemu in najlepšemu cilju, izraženem v dveh Odrašenikovih zapovedih ljubezni, vse to je namen letosnjega slovenskega kat. shoda.

Zavedajmo se: ne bo v našem javnem življenju boljše, ako ne vzgojimo ljudi, da bodo imeli živo vest, d bo opominjala in vodila uboge sloje ravnatoka kakor kronane in nekronane poglavarje držav!

Kako hočemo ravnati?

Ako hočemo velike naloge dostojno in dobro izvršiti, se moramo njih važnosti popolnoma zavedati in potem temeljito pripraviti na delo. Ko začnemo, moramo biti vztrajni in trdni ter neizprosni. Če je vredno nasprotnikom, boriti se za slabo in temo, koliko bolj je vredno boriti se nam za pametno, dobro in plemenito. Zmaga pa tisti, kdor zmagaati hoče. —Filpov—

Zbirajte za volilni sklad!

če leže človeku kakor — kakor velika črna senca na dušo in če ne veste ne zakaj ne odkod. — pa trpeti morate in žalostni morate biti —.

«Ampak prava, resnična nesreča vas še nikdar ni doletela —?»

«Ne, gospod Stephens! Tako srečna sem bila vse svoje življenje! In če pogledam nazaj v svoje pretekle dni, moram reči, da še res nisem imela pravega vzroka za žalost.»

«Upam, gospodična Sadie, — in Bog daj! — da bi isto mogli reči, ko boste imeli leta svoje tete —! Ampak zdi se mi, da me kliče.»

«Veste, gospod Stephens, je vpila gospodična Adams in se nevarno zibala na visokonogem košenem oslu, «veste, želim da umerite eno mojemu gonjaču, temu frkulinu tule, — prav pošteno da mu jo date s svojo jezdno palico, ako bo še enkrat udaril mojega osla! — He, dragoman Mansur, vi, povejte temule pobu, da ne dovolim trpinčiti živali in da se naj sramuje svojega divjaštva! — Da, ti mali fantalin, o tebi govorim! Reži se mi in mi kaže svoje bele zobe kakor cigan klovasi! — Kaj mislite gospod Stephens, če bi splella par volnenih nogavic temule paglavcu bosopetemu, — ali bi jih nosil? Sirota, bos je, Ali ga pač bode pesek in kamenje —!»

«Ti ljudje ne potrebujejo ne volnenih in ne kakih drugih nogavic v teh vročih krajih, dobra gospodična Adams! se je oglašil polkovnik Cochrane, ki je jeznil pred njo. Navajeni so, da hodijo bos, in njihova koža na nogah je žuljava in trda kakor slonova. Povrh bi bile nogavice v par dneh raztrgane in kdo bi jim je zakrpal?»

Plačani so, da nas oslabijo.

Da bi slovenske volilce kolikor mogoče razcepili v mnogo malih in brezpomembnih stranic, so naši politični neprijatelji v Beogradu, Ljubljani in Zagrebu najeli razne častihlepne ljudi, da skušajo slovensko ljudstvo zaslepiti s praznimi obljubami. Tem častihlepni ljudem so Srbi, židovske banke, verizniki in bogati liberalni advokati dali na razpolago za volitve milijone.

Poglejmo samo dr. Novačana v Celju. Najel si je po vseh farah in občinah ljudi, ki sarijo z njegovo republikansko stranko. On jih mastno plača. Nadalje pošilja vsak teden okoli 10.000 izvodov «Republikanca» po vseh krajih. To stane ogromne svote. Kje je vzel dr. Novačan toliko denarja? Cela celjska okolica ve, da je dr. Novačan sam zapravil vse, kar je dobil od svojih roditeljev. S pisanjem pesmic in povesi si ni mogel zaslužiti stotisočakov. Jasno je kot beli dan, da je dr. Novačan najel od liberalcev-milijonarjev in skorogotovo tudi srbijanskih bogatašev. Pašič, Pribičević in Zerjav vedo, da njihova «Samostojna» ne vleče več in je propadla. Radi tega so si najeli dr. Novačana, da bi ta zdrobil enotni nastop Slovencev v naši Slovenski ljudski stranki. Po celjskih kavarnah in gostilnah dr. Novačan tudi javno kaže velike svote denarja. Prej je bil do vratu zadolžen, a sedaj nosi naenkrat cele bale tisočdinarskih bankovcev. Može, fantje-volilci, ali vam ni jasno, da je dr. Novačan najel in plačan od tistih, ki bi nas Slovence radi ugonobili? Take izdajice in politične lumpe naženite!

In odkod je vzel denar Samostojna? Sedaj hoče Mermolja izdajati v Mariboru nov list za volitve. Vsi vemo, da stanejo danes časniki silno visoke svote, stotisoče kron. Pucelj, Mermolja in Drogenik so sedeli v Beogradu pri koritu. Ne samo, da so si nakupili hiše, posestva in pohištva, založili so si tudi volilni fond ter tiskovni sklad s tezkimi stotisočaki. Kar pa jim manjka, pa jim da radodarni striček dr. Zerjav iz svojih bank. Saj jim je dal za zadnje volitve celih 400.000 K. In še hvalili so se s tem. Letos imajo samostojni pripravljene milijone, da bi zopet preslepili slovenske volilce. Zategadelj prerokujejo, da bodo letos nastopili z veliko silo proti nam. Vrgli bodo na tisoče papirja in ogromno denarja, da si kupijo vsaj toliko glasov nezavednih volilcev, da bi si ohranili vsaj dva poslance. Sami so že scagali in obupali nad samim seboj. Radi tega pa bodo napeli še zadnje sile, kakor nastreljeni lisjak. Svojega Drogenika in Mermolja bi še radi spravili skozi. A njih mrkli pogledi in škripanje z zobmi nam svedočijo, da so ure samostojnim zapeljivcem med slovenskim ljudstvom štete. Narod, le izreci svojo ostro sodbo nad njimi, ki so te zadnji dve leti pomagali gospodarsko in politično uničevati. To so ljudje, ki jim je bil ljubi srbski centralizem, nego od celega naroda zaželjena slovenska avtonomija. Dobili so za svoje grdo izdajstvo plačilo, kakor Judež Iškarjot. A za to plačilo so si kupili vrv, na kateri bo po volitvah visela ostudna «Samostojna» stranka.

Na Kranjskem pa nastopa znani odpadnik dr. Susteršič, kateri bi tudi rad razkosal slovo slovenskega ljudstva, da zadosti svojemu častihlepju. Šel si je v Beograd k Pašiču po denar za volitve. Pri nas na Stajerskem Susteršič in srbski radikali med Slovenci ne bodo dobili glasov.

Slovinci! Ne dajte se zapeljati kakor leta 1920 po agentih malih stranic, ki so vzdržane in plačane od naših narodnih in verskih nasprotnikov. V enotni fronti Slovenske ljudske stranke pojdemo v volilni boj!

Volitve v parlament 18. marca.

Kandidatne liste.

Glasovanje se bo vršilo s kroglicami, kakor dne 28. novembra 1920. Razlika bo ta, da na skrinjicah ne bo

«Kaj vse pravite! Torej mislite, da bi ne potrebovali nogavic —? Ampak poglejte tele vojake! Ali ni imenitno, da imamo častno stražo seboj, čeprav trdi gospod Fardet, da se nam ni ničesar bati?»

«To je le moje osebno mnenje, gospodična Adams! je hlastno dejal Fardet. «Morebiti misli gospod polkovnik Cochrane drugače.»

«To je le osebno mnenje gospoda Fardet,» je rekel polkovnik hladno. «Drugačno mnenje pa imajo o potrebi vojaškega spremstva častniki posadke v Wadi Halfa, ki odgovarjajo za varnost meje. — Končno, vsi smo si vsaj v tem edini, da taka «častna straža» naredi izlet zanimivejši in pokrajino slikovitejšo.»

V nepreglednih črtah, drug za drugim so vstajali krog njih pešeni valovi neizmerne puščave, — okamenelo morje, mrtev svet. In če so prijezdili na vrh peščenega griča, so gledali v sinji daljavi za seboj gorovje onstran Nila, čudne, raztrgane in razrite vrhove, ki so se izgubljali v vstajajoči sopari reke. — In na vrhovih bližnjih peščenih valov se je zdajpazdaj pojavil vitek vojak v sinjemodrem kroju, naglih korakov je hitel preko grebena s puško v roki. Za trenutek se je očrtala bojevitava postava ostro na ozadju modrega neba. Nato pa je zginila v peskoviti globeli in kakih sto korakov v stran se je za hip prikazal drug vojak in naglo spet izginil —.

«Od kod pa jemlje egiptovska vlada tele črnce?» je vprašala Sadie in opazovala zanimivi prizor.

«Mislim sem, da bo treba v tej zadevi kakega pojasnila,» se je oglašil Stephens, ki je bil ves srečen, če je mogel storiti uslugo Amerikanci. «Naredil sem o stvari nekaj izvlečkov v ladijski knjižnici. Tule imam listek.

do več označene stranke, ampak imena kandidatov. Za celo mariborsko-celjsko okrožje, ki voli 15 poslancev, bo vsaka stranka postavila listovodjo, t. j. voditelja kandidatov. Ime voditelja kandidatne liste bo natiskano na prvem mestu. Za njim bo tiskano ime kandidata za vsak volilni okraj, a pod imenom kandidata ime njegovega namestnika. Lista kandidatov se mora predložiti okrožni sodnji (za Stajersko v Mariboru) najpozneje 25 dni pred volitvijo. Listo mora podpisati najmanj 100 (sto) volilcev. Nosilec ali načelnik kandidatne liste ne sme še posebej kandidirati za kak posamezni okraj. Posamezni okrajni kandidat pa lahko kandidira v dveh volilnih okrajih enega volilnega okrožja. Ko bodo po okrajih zaupniki stranke določili nosilca liste in posamezne okrajne kandidate, bo vodstvo stranke sestavilo celotno kandidatno listo. Poleg pisane glavne liste mora vsaka stranka (ki kandidira) predložiti okrožnemu sodišču še toliko tiskanih izvodov kandidatne liste, kolikor je volišč v celem okrožju. Na teh tiskanih kandidatnih listah bo tiskano le ime nosilca liste in pa ime dotičnega okrajnega kandidata ter njegovega namestnika. Ti tiskane liste bodo pritrjene na skrinjice vsakega volišča.

Volilni okraji.

V spodnještajersko-prekmursko-koroškem okrožju imamo 15 volilnih okrajev in sicer:

1. Brežiški (sestoječ iz sodnih okrajev Brežice in Sevnica).
2. Celjski (s. o. Celje—Vransko).
3. Gornjegrajski (s. o. Gornji grad).
4. Konjiški (s. o. Konjice).
5. Laški (s. o. Laško).
6. Ljutomerski (s. o. Ljutomer in Gornja Radgona).
7. Mariborski I (mesto Maribor, mariborskega sodnega okraja levi breg in sodni okraj St. Lenart).
8. Mariborski II (s. o. desni breg Drave in s. o. Slov. Bistrica).
9. Ormoški (s. o. Ormož).
10. Prevaljski (s. o. Prevalje).
11. Ptujski (s. o. Ptuj).
12. Slovenjgraški (s. o. Slovenjgradec, Marenberg in Soštanj).
13. Šmarnski (s. o. Kozje, Šmarje in Rogatec).
14. Dolnjelendavski (s. o. Dolnja Lendava).
15. Murskosobotski (s. o. Murska Sobota).

Koliko poslancev bo v celi državi.

Leta 1920 smo volili skupno 419, a letos 313 poslancev. Torej bo število poslancev za 106 manjše. Po deželah je število poslancev razdeljeno takole: Slovenija 26, Srbija in Makedonija 114, Hrvatska, Slavonija in Dalmacija 84, Bosna in Hercegovina 48, Banat, Bačka in Baranja 34, Črna gora 7. Slovenski in hrvaški kraji so prikrajšani glede števila poslancev na korist srbskim. Kako to? Srbi so zahtevali, da se kot merilo za dodelitev mandatov vzame ljudsko štetje iz leta 1910 in ne iz leta 1921. Zakaj? Ker je Srbija štela leta 1910 nad 1 milijon ljudi več kot sedaj po vojski. V prečasnih krajih pa razlika med 1910 in 1920 ni posebno velika. Tudi slovenski demokrati in samostojneži so glasovali za ta predlog srbskih strank.

Kaj je sedaj najbolj potrebno?

1. Za vsako volišče, (kakor leta 1920) prosimo krajevne odbore oziroma glavne zaupnike, da takoj pošljejo tajništvu Slovenske ljudske stranke v Mariboru (za celjsko okrožje tajništvu SLS v Celju) natančna imena predstavnikov in namestnikov stranke, ki bodo na dan volitve čuvarji volilne skrinjice (člani komisije). Predstavnik mora biti volilec, mora biti vpisan v imenik dotične občine, kjer se vrši volitev. Strankino tajništvo mora znati za natančen naslov predstavnika in njegovega namestnika in sicer tako, kakor je vpisan v imeniku. Predstavnik, oziroma njegov namestnik mora biti tak, ki je poznan po vseh občinah, ki so strnjene v eno volišče in mora biti ugleden mož ali mladenič. Biti mora tudi odločen, da bo znal v komisiji ščititi pravice naše stranke. Predstavniki bodo dobili pravočas-

VZ — nočem reči, kar sem bral o črnih v egiptovski službi. K desetemu sudanskemu polku egiptovske armade spadajo. Doma pa so v deželi Dinka in Silluk, kakor se imenujeta dva zamorska rodova južno od dežele derviševe, ob izvirku Nila, blizu ravnika.»

«Kako pa so torej prišli skozi kraje, katere imajo zasedene derviši?» se je ostro oglašil Headingly.

«Mislim, da ni bilo posebnih težkoč,» je rekel Fardet in pomenljivo pogledal Amerikanca.

«Kar jih je starejših,» je razlagal polkovnik Cochrane, «so služili v Egiptu že pred vstajajo derviševe. Mlajši pa so begunci, ki so ušli iz derviške vojske.»

«Mohamedani, ki zapustijo lastne rojake —?» se je neverno čudil Headingly. «In to povrh še v času, ko se bori ves mohamedanski svet gornjega Egipta za vero in svobodo —?»

«O, to se zgodi zelo pogosto! Ne mislite, da je ves črni Sudan zadovoljen s fanatičnimi derviši! Sudanci radi služijo Angležem in ponavljam vam, da so naši najboljši vojaki!»

«No, dokler jih ne potrebujemo,» se je oglašila gospodična Adams, «so prav zanimivi v svojih modrih suknhah in povečavajo slikovitost pokrajine. Pa če bi se kaj pripetilo, bi si res želela, da bi bili manj slikoviti, pa tem pogumnejši!»

«Glede njihovega poguma in njihove uporabnosti ste lahko brez strahu, gospodična Adams!» je dejal polkovnik. «O tem vas zagotavljam! Videl sem jih v boju in povem vam, da popolnoma zaupam vanje in v njihovo vztrajnost!»

(Dalje prihodnjič).